

KURIER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 23 Grudnia v. s. 1821 roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 25 grudnia.

Wczora, dnia 24 b. m. stolica tutejsza obchodziła uroczyste rocznicę Urodzin Najjaśniejszego *Alexandra I*, Cesarza Wszech Rosssy, Króla Polskiego. W kościele metropolitalnym, w obecności władz krajowych, JW. Arcybiskup warszawski, Prymas Królestwa, odprawił mszę ś., po której zaintonował *Te Deum*. Takież nabożeństwo odprawiło się w kaplicy zamkowej. Wieczorem oświecono miasto i gmachy publiczne.

Najjaśniejszy Pan dekretem swym z dnia 21 listopada (3 grudnia) r. b. raczył Najlaskawiej mianować *X*iędza Kanonika *Manugiewicza* sufraganiem diecezji warszawskiej.

HISZPAŃJA.

(z Gaz. i Kor. Warsz.) *Madryt* dnia 27 listopada. Gazety tutejsze zawierają adres podany Królowi przez liberalistów w *Madrycie*, żądających oddalenia ministrów. W tym *Jakobińskim* adresie czytamy między innemi co następuje:

Królu! „Z wielkiem uszanowaniem i podległością należną Monarsze, lecz razem ze wszelką powagą, właściwą ludziom wolnym, zblizamy się do tronu konstytucyjnego, do tego tronu okrytego wawrzynem, który tysiące mężnych zebrało na polu zwycięstwa, broniąc praw W. K. Mości i narodu. Czas jest Królu, abyś spójrzał łaskawem okiem na ten lud, przez który panujesz, i którego odwadze winien jesteś koronę, zdartą z głowy przywłasczyciela; czas jest, abyś usłyszał bolesne narzekania na twój rząd, które ze wszelkich stron się wznoszą. Naród ze smutkiem patrzy na zgorszenia, które daje wydział sprawiedliwości; na szczególną gorliwość w sprawach przeciwko stronnikom nowego kształtu rządu; na bezkarność występków tych, co na przekleństwo narodu zasłużyli; na zrzucenie z urzędu tych, którzy przez swoją nieskazitelność i poświęcenie się systematowi konstytucyjnemu, zjednali sobie szacunek publiczny; na wybieranie stronników tyranii na urzędy sądownicze; na zrzucenie dowódców wojskowych nayprzywiązańszych do zasadniczego prawa narodowego; na niesprawiedliwe nakoniec prześladowanie jenerała, który wolność oyczyźnie przywrócił. Przypomnij sobie Królu ogromne ofiary, które naród hiszpański poniósł dla ciebie. Ten naród wielki i szlachetny, który porzucił i który sam się oswobodził, włożył na twoje skronie koronę, którą mógł dać komu innemu. Przypomnij sobie, że on to oswobodził cię z obcego więzienia; posadził cię znowu na tronie twych przodków; i że jego to niezmiernym usiłowaniom winien jesteś wszystko czém jesteś. *My ogłosiliśmy cię Królem*, pomniąc, iż nie jesteśmy twoją własnością. Zwracając cię na tron, sądził naród, iż przyniesiesz nań wszelką zdolność potrzebną do rządzenia narodem. W tém przekonaniu, ani pomyślał nawet o tém, iż zbrodniarze śmieć będą kiedyś sprzysięgać się przeciwko temu prawu zasadniczemu, które W. K. Mość zaprzysiągłeś. Małe sknijenie twoje Królu, przywiodłoby do milczenia zbrodniarzy, którzy sądząc, iż się podobają W. K. Mości, śmieli w oczach naszych wystawiać cię, nie jako czulego oycy, ale jako tyrana i cie-

miężyciela własnej rodziny. Z wielką prawdziwie boleścią widzieliśmy, iż zarząd tej prowincyi polityczny i wojskowy, powierzony został sprzysięgłym nieprzyjaciolom wolności naszej; że właśnie w tym dniu zmieniono ministrów, kiedy najwyższe zgromadzenie stanów zaczynało swe obrady; iż rozniecono ogień buntu aż do twego pałacu, i wiele innych ważnych czynów, które nie pozwalają zdrzymać się słusznej naszej nieufności. Królu! krew *Padillego* płynie w żyłach naszych, i postanowiliśmy; odeprzeć wszelkie środki niezgodne z konstytucją, którą zaprzysiągłeś, i przy wsparciu której nie przestaniemy nigdy obstawać za całą moc, jaka się nietykalnym prawom naszym należy.“

Przybył tu goniec z *Gibraltaru*. Słychać, że rewolucyoniści w *Kadyksie* widząc przedsiębrane dzielne środki ze strony rządu, prosili gubernatora o pomoc. Ten doniósł o tém rządowi.

Jenerał *Mina* stracił wielkorządztwo Galicyi; podpisał bowiem wspólnie z mieszkańcami *Korunni*, adres do Króla, proszący o oddalenie ministrów.

Dnia 28. Naymocniejszy adres o zrzuceniu ministrów podało miasto *Korunna*; jest także podpisany przez jenerała *Mina*, którego teraz zowią republikaninem. Adres ten przywiózł pewny pólkownik do *Madrytu* i miał sposobność oddania go samemu Królowi. Pólkownik został uwięziony. Czém rozgniewany jenerał *Mina* oświadczył, iż ruszy ku *Madrytowi*. W adresie czytamy między innemi co następuje. „Królu, miasto *Korunna*, nazwane zostało drugim szansem wolności hiszpańskiej i dopóki kamień na kamieniu zostanie, postanowiło bronić tego zasztytu. Dzieje wszystkich wieków nauczyły nas, iż narody, dobrze rządzone, nigdy się nie buntowały.“

Bezrząd rozszerza się w kraju naszym; przecieź spodziewać się trzeba, iż środki zaradcze, przez rząd przedsiębrane, powściągną zamysły rowolucyonistów.

Dnia 29. Stany obradują spokojnie nad nowym kodexem karzącym. Odnowiły prezesa swego, którym Pan *Clemencin* obrany. Gdy rozprawiano w stanach o wypadkach *kadykskich*, hrabia *Torreno* miał z tego powodu mowę, w której dowodził, ile postępki władz tamtejszych jest zbrodniczym.

Barcellona dnia 24 listopada. Stan nasz codziennie się polepsza. Od trzech dni przywrócono związki z *Barcellonetą* i z portem. Za 40 dni, to jest do dnia 4 stycznia, powrócą tu wszystkie władze; a wtedy ma być śpiewane drugi raz *Te Deum*. I w *Maladze* ustaje zaraźliwa choroba.

PORTUGALIA.

(z Gaz. Warsz.) *Lisbona* dnia 15 listopada. Stany uchwały na jednym z ostatnich posiedzeń, że osoba Królewska jest nietykalną, i że władza Królewska pochodzi od narodu.

FRANCYA

(z Gaz. Warsz.) *Paryż*, dnia 8 grudnia. Nie potwierdziła się wiadomość o schwytaniu zbiegłego kapitana *Delamotte* w *Lille*.

Maytkowie na okręcie *Confiance*, płynącym z *Bordeaux* do *Martyniki* zbuntowali się podczas

żeglugi, i utopili kapitana. Stałość innych oficerów przywróciła spokójność, i kapitana wyratowano. Za przybyciem do *Martyniki* skazano hersztów na szubienicę i powieszono. Nazwisko tego okrętu będzie zapewne odmienione.

Słychać, iż gdy *P. Ravez* podawał Królowi wiadomy adres izby deputowanych, Monarcha nie chciał go przyjąć, aspórzawszy na niego, wziął kawałek czystego papieru ze stołu i dał go Panu *Ravez* mówiąc: *Oto moja odpowiedź*. W brew zwyczajowi, *Monitor* umieścił pierwey odpowiedź Królewską, a potem adres. Pierwiastkowy adres, który długo na tajney sessyi izby deputowanych roztrząsano, był daleko obraźliwszy, aniżeli późniejszy, którego wyrazy złagodzone, i który większość członków uchwaliła. W pierwszym zganila izba neutralność Francyi podczas wypadków neapolitańskich i piemontskich; żądała oddalenia ministrów, i wynurzyła nadzieję, iż neutralność ta i pochodząca ztąd hańba dla Francyi, nie wydzie bezkarnie ministrom it. d. *P. Lalot* miał napisać pierwszy adres, a *P. Vaublanc*, drugi umiarkowańszy.

Przybycie kilku deputowanych wzmocni prawą stronę. Przybyli już Panowie *Corbiere* i *Marcellus*, którzy nie popierają lewey strony. Jest już 421 deputowanych. Każde z 9 biur składa się z 46 lub 47 członków. Bióra zajmą się bez zwłoki roztrząsaniem dwóch podanych projektów do prawa względem druku.

Trzy sessye izby deputowanych dnia 5, 6 i 7 b. m. nie były ważne. Na pierwszey odnowiono bióra przez losowanie. Wybor 9 prezesów ich padł na *PP. Corbiere, Cousans, Labourdonnaye, Villele, Hocquart, Lamethe, Bouville, Longueue* i *Boisclaireau*. Na drugiej przystąpiono do wyboru członków kommissyi petycyney. Na trzeciej zapowiedział prezes publiczną sessyą w dniu 8 b. m., na której *P. Bazire* zda sprawę imieniem kommissyi petycyney. Pomiędzy petycjami jest także tycząca się cenzury gazet, która będzie zapewne powodem do burzliwych obrad.

Awanturniczy ubior przybywających do *Marsylii* tu uczniów niemieckich, szkodzi im w pozyskaniu żadanego wsparcia pieniężnego. Długie włosy na głowie nie są oznaką nieztwa.

ANGLIA.

(z *Gaz. i Kor. Warsz.*) Londyn dnia 8 grudnia. Potwierdza się pogłoska o odmianie ministrów naszych. Pan *Peel* będzie ministrem spraw wewnętrznych; Lord *Sidmouth* pozostanie członkiem rady gabinetowej. Margrabia *Wellesley* będzie Lordem Namiestnikiem w Irlandyi a Pan *Goulborn* sekretarzem stanu irlandzkim. Oba wyjadą wkrótce do Irlandyi dla przywrócenia spokoyności. Pierwszy sprzyja katolikom, a drugi jest im przeciwny. Pan *Canning* spodziewał się zostać ministrem spraw wewnętrznych na miejscu Lorda *Sidmouth*, i nie przyjął urzędu naczelnika kompanii wschodnio-indyjskiej.

Gazety irlandzkie są napełnione opisami nowego bezprawia. 4 hultajów napadło chatkę biednego owczarza dla odebrania mu assygnaty bankowej schowanej pod pościelą. Owczarz umknął raniony. Rozbojnicy roztrząskali głowę żonie jego i ssącemu dziecięciu. Służąca obawia się wydać hultajów, gdyżby musiała świadczyć w sądzie, a pogróżki przeciwko donosicielom są okropne. Poymano atoli dwóch podejrzanych ludzi. Wyznaczono 1000 funtów szterlingów nagrody za odkrycie zabójców kapitana *Colis*.

Anglia płaci także haracz mocarstwu baryjskim. Na fregacie *Adventure* posłała podarunki Dejowi trypolitańskiemu, pod pozorem, iż dał opiekę Panu *Ritchie*, który odbywał uczoną podróż w Afryce.

Oddalony ze służby jenerał *Wilson*, uda się wkrótce z Hrabią *Grey* do Paryża. Przyjaciele jego kazali wybić medal z napisem *Civibus servatis*.

Rodzina *Stuartów* doznawała ciągłego nieszczęścia przez lat 390. *Robert III* zakończył życie ze zgryzoty, iż najstarszy syn jego także *Robert*, umarł z głodu, a najmłodszy syn *James* dostał się

w niewolą. *James I*, kazawszy stracić 3 blizkich krewnych swoich, został zamordowany od swego wuja, którego potem na torturach zameczono. *James II* zginął od pękniętego działu. *James III*, uciekając z pobojewiska spadł z konia, a zanieśiony do chaty, został tam zamordowany. *Jakób IV* poległ w bitwie pod *Flodden*. *Jakób V* umarł ze zgryzoty, iż nierozsądnie wojsko swoje zgubił. *Henryk Stuart*, Lord *Darnley*, został zabity i w pałacu swoim kołmi rozszarpany. *Marya Stuart* została straconą w Anglii. *James I (VI)* umarł na łóżku; padało jednak podejrzemie na Lorda *Buckingham*, iż go otrul. *Karola I* stracono w *Whitehall*; *Karol II* był kilka lat na wygnaniu. *James II*, utracił koronę i umarł na wygnaniu. *Anna*, umarła ze zgryzoty z powodu kłótni kochanków swoich. Potomkowie *James II* tułali się po obcych krajach.

Burza zrządziła ogromne szkody na morzu, oraz w portach naszych i innych miejscach. Wiele okrętów zatoneło. Brzegi są okryte ich szczątkami.

Pani *Catalani* dała kilka koncertów w *Glasgowie* w Szkocyi. Gazeta tamieczna umieściła życzenie, aby śpiewała kilka aryów szkockich, gdyż bardzo mało mieszkańców umie po włosku. Z koncertu danego d. 4 b. m. miała czystego dochodu 550 funtów szterlingów (22,000 zł. pol.)

Jedna z gazet tutejszych, tak pisze o skutkach wolności południowej Ameryki pod względem handlowym: „Anglia naywięcej ztąd korzystać będzie; talenta bowiem i przemysł jej mieszkańców, tudzież zamożność ich, ułatwią im naypierwey stosowne przedsięwzięcia. Wysyłanie towarów wełnianych, bawełnianych, lnianych i stalowych do południowej Ameryki, podniesie upadające rękodzielnie angielskie i poda sposobność innym krajom do łatwiejszego zbycia płodów swoich. I tak Niemcy i Hiszpania większy mieć będą odbył na wełnę; Ameryka północna i Indye zachodnie na bawełnę; Rossya i Hollandya na len i konopie, Szwecya na żelazo i t. d.“

Zaburzenie w Irlandyi trwa ciągle. Wyprawiono tam znowu cztery półki. Gwardya konna oczekuje tylko rozkazu do ruszenia. Ministrowie nie wiedzą, czemu to zaburzenie przypisać. Rozchodzą się tam już drukowane do ludu odezwyy.

NIEMCY.

Gaz. Warsz. Drezno, dnia 12 grudnia. Onegdaj uciekł kon ze stajni; ścigany przez chłopców wpadł do kazematy przed rogatkami, należący do dawniejszych szanów. Goniący chłopcy uyrzeli w kącie tego lochu dobrze ubraną panienkę, która spokoynie siedziała i miała głowę opartą na prawey ręce. Zbliżyli się do niespodziewanego zjawiska; odezwali się, lecz żadney odpowiedzi nie odebrali. Był to trup, którego twarą zupełnie się już popsula. Po dokładniejszym dochodzeniu okazało się, iż to były zwłoki córki zmarłego ogrodnika nadwornego *Ludewiga*, paniutki szacowanej i dołrey, która była nauczycielką w znakomitym domu tutejszym, i w lipcu roku bieżącego znikła, lecz pomimo ogłoszenia w pismach publicznych nie została wysledzona. Nie widać było znaków poranienia; spokoyna oraz pozycya, w której umarła, nie dowodzi zabójstwa, każe się owszem domyślać, iż raptowna odmiana gorąca letniego na zimne powietrze w tym podziemnym lochu, sprawiła śmiertelną *apoplexyą*. Niepodobna atoli pojąć, co ją skłoniło do wejścia w loch ten ciemny i nieprzyjemny.

Od brzegów *Menu*, dnia 11 grudnia. Sejm królestwa bawarskiego został zwołany na dzień 2 lutego.

W jednym z ostatnich numerów wychodzącego w Niemczech pisma peryodycznego *Izys*, umieszczone jest *breve* papieżkie przeciwko profesorowi w *Pradze* (w Czechach) nazwiskiem *Fessel*, które między innemi przekleństwami terazniejszego ducha czasu, wynurza gniew i ubolewanie Oycaś. z powodu, iż w kilku dycezyjach biskupi i przełożeni duchowieństwa pozwalają bezkarnie czytać gorszące książki, pisane przez ludzi niebędących ka-

tolikami, iakiemi na przykład są: poezye *Szyllera*, *Herdera*, *Wilanda* i t. d. Mianowicie zaś narzekanie to ściaga się do teologów.

W wielkiem Xieztwie Hesko-Darmstadtziem, każdy żyd może pozyskać prawo obywatelstwa, gdy posiada 4,000 złotych ryńskich czystego majątku.

Żydzi we *Frankforcie* mają blisko 80 milionów złotych ryńskich papierami skarbowemi austryackimi.

Wtargnienie persów do Turcyi uważają w *Stambule* za dogodną dla greków dywersyą.

Pełno jest woyska azyatyckiego w twierdzach tureckich nad *Dunajem*. W Serwii stracono wiele ludzi; odkryto bowiem związki między tamiecznymi obywatelami a ościennymi macedończykami.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Stambul*, dnia 11 listopada. Ogień powstania rozszerza się nawet w miejscach, gdzie najmniej był spodziewany. Z powodu pogłównego, mała wysepka *Samotracya* zbuntowała się i wypędziła poborców. Wysepka ta mieści tylko 400 rodzin pasterskich. Dowiedziawszy się o tem Basza *Saloniki*, za pomocą środków zwyczajnych turkom przywrócił tam spokójność. Kazał zburzyć wszystkie mieszkania, wyrzucił wszystkich mężczyzn, a niewiasty i dzieci wyprowadzić do *Saloniki*. Pusta wyspa jest teraz zupełnie spokojna, wszelako łagodność Baszy przebaczyła kilku osobom, a mianowicie trzem pasterzom; których odesłano do *Stambulu*, gdzie zamiast ścięcia, zostali skazani na galery; tak więc systemat polityczny turków, chcących śmiercią usmierzać niechęci, doznaje już nieskądzonego złagodzenia.

Na nieszczęście nie samo tylko powstanie greków zasmuca Portę; wszystkie nieukontentowania wybuchają razem, jak zwykle bywa w rządach samowolnych, gdzie wszyscy tylko sposobnej pory czekają. Gwałtowne środki nowego Baszy jerozolimskiego sprawiły ciche zamieszanie, które się skończyło na wyraźnem powstaniu. Basza ten wypędził Xięcia *Behira* z góry *Libanu*, i ustanowił na jego miejscu dowódców przez siebie wybranych; ale ci dowódcy złączeni z chrześcijanami, maronitami i druzami, oświadczyli się za dawnym Xiążciem i podnieśli chorągiew przeciwko Baszy. Wzruszenie było gwałtowne i połączyło się z innemi rozruchami niepodobnemi prawie do przytłumienia. Pewną prawie jest rzeczą, iż dwa znaczne miasta zburzono.

Smyrna, dnia 7 listopada. Turcy rozproszyli zupełnie mieszkańców *Aten*. W cytadeli jest tylko 800 turków. Miasto zupełnie zniszczone. Ciała zmarłych greków i ścierwa bydła, leżą po ulicach i napełniają powietrze zabijającym smrodem. Grobowe milczenie, które wszędzie panuje, przerywa tylko chód patrolów tureckich. Nikt nie ogląda nawet starożytności dawnych *Aten*, bo hordy tureckie czynią do nich niebezpieczny przystęp.

Stan *Smyrny* jest okropny. Turcy upijający się wbrew zakazowi *Mahometa* proroka, zabijają wszędzie chrześcijan, których widzą pijących wino. Z tego powodu konsulowie europejscy domagali się od Baszy, aby wszystkie winiarnie kazał pozamykać. Co też nastąpiło; lecz mimo tego, włości się po ulicach pijane tureckie żołnierstwo i pospólstwo, a chrześcijan, których spotyka, zabija.

Turcy zabijają także greków, których spotykają na gościncach, a trupów nie chowają. Codzienne krwawe sceny, przypominają grekom, iż miecz wisi nad ich głową. Zewsząd słyszą, iż hasło wojenne będzie znakiem zupełnego ich wytępienia. A jednakże cudzoziemiec, przechadzając się w dzień świąteczny po ulicach tutejszych lub nad brzegiem morskim, zdumiewać się musi, widząc greków bawiących się jak w naysłodszych czasach.

Od granic tureckich, dnia 3 grudnia. Listy z *Seres* pod dniem 15 listopada donoszą o silnem nderzeniu turków dnia 9 tegoż miesiąca na waro-

wne stanowisko greków pod *Kassandą*, które przecież tak jak dawniejsze było bezskuteczne. Strata atoli turków była znaczna; mieli utracić 7 tysięcy ludzi. Przez te krwawe walki, grecy stają się coraz bitniejszymi.

Po oddaleniu się floty tureckiej, twierdze tureckie w *Morei*, które się dotąd nie poddały, są w naysmutniejszym stanie. I tak: twierdza *Patras*, która nayszczęśliwiej dostała posiłki, jest broniona tylko przez turków z *Lala*, lalotami zwanych. Skoro albańczykowie, składający największą obrońcą twierdzy, przewidzieli oczywistą swą zgubę z powodu nadejścia woyska greckiego z *Tripolizy* pod *Patras*, porzucili chorągiew *Mahometa*, i lubo morze było nader burzliwe, popłynęli na kilku małych statkach do *Missolonghi*. Blisko 700 turków wraz z nimi zbiegło. W tym stanie rzeczy, *Jussuf* Basza wątpiąc, aby z pozostałą garstką mógł obleżenie wytrzymać, cofnął się do *Lepantu*. Gdy zbiegli albańczykowie przybyli do *Missolonghi*, oświadczyli zaraz, iż chcą bronić sprawy greków i prosili o pozwolenie udania się w swoje strony do *Etolii* i *Akarnanii*, co bez trudności otrzymali. Wzięli z sobą zbiegłych turków za albańczyków przebranych; ale skoro na granice *Epiru* przybyli, odarli i zamordowali wszystkich turków.

Słychać, iż dnia 30 listopada upłynął ostateczny termin do odpowiedzi dywanowi na *Ultimatum*. Milczenie zaś ze strony Turcyi, podług etykiety wschodniej, oznacza odrzucenie jego.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Neapol* dnia 23 listopada. Zachodzą często bitwy między gwardyą narodową i bandami rozbojników; lecz najeczęściej kończą się na porażce łotrów.

Dzieło *Lady Morgan* o Włochach, jest surowo zakazanem we wszystkich krajach włoskich. W *Turynie* spalono publicznie pewną liczbę jego exemplarzy, które miano posłać do *Medyolanu*.

Od granic włoskich, dnia 8 grudnia. Pokazało się, iż wielu algierczyków użyło niewolników greckich do okrętów swoich, które oddali pod dowództwo zbiegów wojskowych angielskich. Takie okręty rozbijają po morzu, udając, iż są greckimi.

WYSPY JONSKIE.

(z *Kor. Warsz.*) *Korfu*, dnia 1 listopada. Listy z *Peloponezu* zapewniają, iż grecy zdobyli w *Tripolizy* przeszło 22 miliony piastrow w gotowiznie, pochodzące z kassy naczelnego dowódcy tureckiego w *Peloponezie*, i z kass trzech innych baszów tego półwyspu, które w początkach powstania greków do tego miasta przewieziono.

Pana *Marcati*, rodem z wyspy *Zante*, który był w służbie francuskiej oficerem, mianowano dowódcą w *Novarino*.

W *Epirze*, zdobywszy *Sulio*ci szturmem warownią *Pięciu-Studni*, pociągnęli pod *Arta*, i oblegli to miasto. Naówczas *Pacho-Bey* i dwaj inni baszowie dowodzący w tem mieście, kazawszy wystąpić żołnierzom swoim mówili do nich, iż jeśli są prawdziwymi muzułmanami, i wierzą szczerze w Boga i proroka, mają teraz sposobność dania tego dowodu uderzając na niewiernych i rabiąc ich w sztuki, którzy pomimo mniejszej liczby wąż się ich oblegać. Po takiej przemowie, wyprowadzili woysko za miasto, które grecy pobili i rozproszyli. Również i druga wycieczka poszła turkom nieszcześnie.

SZWECYJA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Sztokholm*, dnia 4 grudnia. Król nasz mianował Xiążęcia *Neuchtenbergskiego* (*Eugenia* *Beauharnois*) kawalerem orderu *S. Serafina*.

Dnia 1 b. m. obchodzono tu uroczyste imieniny Królewicy następcy tronu naszego. Monarcha dał wielki bal, na który wszystkich posłów zagranicznych i wyższych urzędników zaproszono.

AMERYKA.

Nowy Vice-Król meksykański O'Donoju, mianowany przez stany hiszpańskie, zawarłszy d. 24 sierpnia w Kordowie traktat z jenerałem powstańców Iturbide, udał się z nim do Meksyku, gdzie rozmówił się z marszałkiem Novales, którego wojsko obrało Vice-Królem, ten jednak nie chciał go uznać ani za Vice-Króla, ani przyjąć wspomnianego traktatu. Kazał więc Iturbide wojsku swemu opasać Meksyk. Dnia 5 września zaszła bitwa z porażką powstańców. Zawarto potem rozejm; lecz w ciągu jego nadaremnie się układano, gdyż Novales odrzucił wszystkie przesądzone żądania jenerała Iturbide, i d. 13 września rozpoczęły się znowu kroki nieprzyjacielskie. Oba wojska stanęły naprzeciw siebie i oczekiwano stanowczy bitwy.

Nowy Orleans, dnia 15 października. Dziśszego gazeta tutejsza Przyjaciół praw umieściła co następuje: „Gdy nikczemni nieprzyjaciele w byłej stolicy Napoleona lżą popioły jego, i mimo pomników odniesionych zwycięstw usiłują przyćmić blask sławy jego, znaczna liczba znakomych

obywateli tutejszych radzi przez uroczyste nabożeństwo uczcić pamięć jednego z największych ludzi. Gdy Franklin umarł, Mirabeau w pięknej mowie wychwalił cnoty jego, a zgromadzenie narodowe włożyło trzydniową żałobę. Śmierć Washingtona pogrzeżyła podobnie Francję w głębokim smutku. Rządził nią wtedy Napoleon, a jeden z najsławniejszych krasomowców francuzkich miał mówę o nieboszczyku. Wypada więc, aby ziomkowie Franklina i Washingtona oddali wzajemnie bohaterowi Francji taką cześć, jaką Francuzi znakomitemu ich rodakom okazali. Ci wszyscy, którzy chcą oddać hołd mężstwu i jeniuszowi, bez względu na to, czy jest francuzkim lub amerykańskim, są wezwani, aby się jutro zgromadzili dla nadania temu obrzędowi wszelkiej wspaniałości, jakiej wielkość przedmiotu wymaga.”

Kurs wileński na assygnaty: od dnia 21 grudnia rubel srebrny, 3 ruble kop. 84½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 90, stary rubli 11, kopiejek 70, imperyal rub. 37 kop. 35.

Wolno Drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

List Gończy.

2. Policya Wileńska uprasza wszelkie Władze tak Cywilne jako i Wojskowe, niemniej osoby prywatne, a żehy zbiegłych z Wilna z dnia 19 na 20 teraźniejszego mca decembra w nocy od JW. Prokuratora Litewsko-Wileńskiej Gubernii Radcy Nadwornego i Kawalera Botwinko poddanych jego ludzi 1go Grzegorza czyli Hryszki Kondratiewa a 2go Wasilija Dmitriewa ująć raczyli, i ujętych pod najsłodszy strażą do teyże Policji dostawili. Rysopis onych jest następny: pierwszy Kondratiew, wzrostu małego twarzy okrągłej, oczu karych, nosa małego, wklęsłego od choroby, od czego i mówi niewyraźnie białoruską prostą mową, włosów rusych ostrzyżonych, wieku lat 18, miał na sobie letni sini surdut o jednym rzędzie guzików, i czuykę prostego sukna granatowego, w bótach i czapce sukiennej. Drugi Dmitriew, wzrostu średniego, twarzy białej czystej, oczu karych, nosa średniego ściągłego, włosów rusych ostrzyżonych, lat 16, mówi czysto białoruską mową, i cokolwiek po Polsku; na nim surdut sukieny ciemnogrnatowy i czuyka takiegoż sukna, w bótach i czapce sukiennej. Nadto znieśli ci ludzie ile dotąd wiedzieć można srebrny kieszonkowy zegarek, piennędmi rubli 11 i z rzeczy: jedną koszulę z płotna webe i dwoje spodni: jedne kazimierkowe czarne, i drugie sinie sukienne. Wilno d. 20 Xbra 1821 roku.

Inspektor dzieł śledztwienych F. Królikowski.
Tytularny Sowiećnik Hutowicz.
14 Klasy Staszkowski.

Ostrzeżenie.

3. Imieniem W. Jmć. Panów Anny z Wialbutów Kozakiewiczowej i Antoniny z Wialbutów Zaszczyńskiej w asystencyi mężów Wincentego Kozakiewicza b. Deputata wywodowego ptu Bychowskiego gubernii Mohylewskiej, i Stanisława Za-

szczyńskiego Kapitana b. wojsk polskich, czyni się z pobudek następnych: zeszy Mateusz Wialbut Dworzanin Skarbu Litgo Anny Kozakiewiczowej i Antoniny Zaszczyńskiej mając zwiększonem spadkiem po bracie rodzonym Franciszku Wialbucie spłynionym znacznie zwiększony summovny i ruchomy fundusz, przy zejściu swoim zostawił ony drogą naturalney sukcesyi potomstwu Janowi Strapczemu Brzeskiemu, Julijanowi Deputatowi Ihumeńskiemu, synom Wialbutom, oraz dwóm córkom z Wialbutów Kozakiewiczowej i Zaszczyńskiej do równego podziału; gdy zatem rzeczeni bracia, jako naturalni opiekunowie zajmą się urządzeniem ogólnej po oycu pozostałości, summy około sta tysięcy, z czego wynoszące kontentując jedną z siostr Kozakiewiczową w jej należności niepewnymi obligami od różnych obywateli z kredytów pościągali i na swój użytek obrócili, a schedę w majątku Bijuciszkach niegdys dziedzictwa Podkom. Oszmiań. Melchiora Wańkowicza przez taką doczesną za pewną sumnę zeszyemu oycowi wydzieloney wyprzedawszy, do tego stopnia ogólny fundusz doprowadzili, iż ledwo jeden folwark Osany w pcie Oszmiań. sytuowany z tazy doczesney Supińskich pozostał, a córki równe do owego mający prawo pokrzywdzone, nad wyrażony folwark do wynagrodzenia strat swoich, nie mają innej ewikcyi; przeto żeby i ten ostateczny restytucyi przedmiot przez równy obrót przed rozpoczętym drogą processu w Ziem. Oszmiań. dopominkiem niezniknął, a przez układy o własnictwo pomianowanego folwarku nikt niedoświadczał uszczerbku i zatrudnienia, a ztąd aby nikt w umowę o nabycie folwarku Osany nie wchodził, i na hipotekę onego kredytu nie czynił, całą publiczność zawiadamiają.

Takowe ostrzeżenie jako Plenipotent w imieniu aktorów interessu podpisuje Kazimierz Rutkowski Adv. Sub. Oszmiań.

Wolno umieścić w dodatku Kuryera Litgo Raymund Chodźko Z. Oszm. Prezyd.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyymuje się prenumerata na pisma następujące:

Kuryer Litewski, na rok z pocztą rub. sr. 14, bez pocztą rub. sr. 9. Na półroku z pocztą rub. sr. 7, bez pocztą rub. 4 kop. 50; kwartałowie bez pocztą rub 2 kop. 25.

Dziennik Wileński, na rok cały z pocztą rub. sr. 8, bez pocztą rub. sr. 6.

Dzieje Dobroczynności, na rok cały z pocztą i bez pocztą rub. sr. 6.

Wiadomości Brukowe, na rok cały z pocztą rub. sr. 4, bez pocztą rub. sr. 2 kop. 50.

Tygodoik Wileński, na rok cały rub sr. 7 bez pocztą rub. 5.

Wilno dnia 23 Grudnia 1821 roku v. s.

**Dokończenie Ukazu o poborze ak-
towym i herbowym (Ob. N. 151).**Na Oryginalie podpisano własną JEGO CESAR-
SKIEJ Mości ręką tak:

Ma być podług tego

ALEXANDER.

Carskie Sioło dnia
24 listopada 1821 r.Tabella, oznaczająca cenę w różnych guber-
nijach gruntów osiadłych, podług liczby ich lud-
ności, od której zabrania się pisać mniejszej w
aktach wieczystych, przy przeysciu od jednej oso-
by do drugiej.

w Gubernijach:

Cena duszy rewizy-
ney płci męskiej.

1szej klasy 500 rub.

1. Moskiewskij.

2. Sankt-Petersburskij.

2giej klasy 400 rub.

3. Astrachański.

4. Woroneżskij.

5. Wołyński.

6. Ekaterynosławskij.

7. Kazański.

8. Kijowski.

9. Kurskij.

10. Niżegorodzki.

11. Orenburskij.

12. Orłowski.

13. Penzeńskij.

14. Riazańskij.

15. Saratowski.

16. Simbirskij.

17. Słobodzko-Ukraiński.

18. Taurycki.

19. Tambowski.

20. Tuliński.

21. Kałuzki.

22. Chersoński.

23. Podolski.

24. Ziemi Dońskich Kozaków.

3ciej klasy 350 rub.

25. Kaukazki.

26. Połtawski.

27. Czernihowski.

28. Jarosławski.

29. Miński.

30. Grodzieński.

31. Wileński.

32. Obwodzie Białostockim.

4tej klasy 300 rub.

33. Włodzimierski.

34. Wologodzki.

35. Wiatski.

36. Kostromski.

37. Nowgorodzki.

38. Permski.

39. Smoleński.

40. Twerski.

5tej klasy 250 rub.

41. Witebski.

42. Mohilewski.

43. Olonecki.

44. Pskowski.

6tej klasy 200 rub.

45. Archangielski.

46. Irkucki.

47. Tobolski.

48. Tomski.

49. W Gruzji.

Uwaga 1sza. W guberniach: Kurlandzkiej,
Inflantskiej i Estońskiej, wartość majątkow nie-
ruchomych, oznacza się przez taxę już w nich
zrobioną na osnowie prawnej.2ga) Wartość domow, kram i mieysc w mia-
stach, oznacza się podług zrobionej ich taxy tam,
gdzie przedmioty te już są otaxowane; w dalszychzaś miastach, podług podania osób, do przeyscia ich
należących.3cia) Cena fabryk, zakładow, młynow, prze-
mysłow rybnych i solnych, robi się ze zbioru do-
chodu ostatnich lat dziesięciu, za potrąceniem wy-
datkow użytych na ich utrzymanie, i wykonanie
robot. Jeżeli zakłady te trwały mniej dziesięciu
lat, do przeyscia ich w drugie ręce: wtedy dla
oznaczenia ich ceny, dochod ostatniego przed ich
przeysciem roku, bierze się dziesięć razy. W obu
zdarzeniach w wyrachowaniu dochodu, należy po-
legać na podaniu osób, mających uczestnictwo,
w przechodzeniu tych przedmiotow.Tabella, oznaczająca wartość w różnych gu-
bernijach gruntów nieosiadłych, i innych własności
ziemskich, od której zabrania się pisać mniejszej
w aktach wieczystych, przy przeysciu od jednej
osoby do drugiej.

W gubernijach:

Cena dziesięciny
ziemi.

1szej klasy 35 rubli.

1. Moskiewskij.

2. Sankt-Petersburskij.

2giej klasy 30 rubli.

3. Woroneżskij.

4. Kazański.

5. Kurski.

6. Niżegorodzki.

7. Orłowski.

8. Penzeńskij.

9. Riazańskij.

10. Simbirskij.

11. Tambowski.

12. Tuliński.

3ciej klasy : 25 rubli.

13. Kałuzki.

14. Połtawski.

15. Czernihowski.

16. Jarosławski.

17. Kostromski.

4tej klasy : 15 rubli.

18. Witebski.

19. Włodzimierski.

20. Mohilewski.

21. Pskowski.

22. Saratowski w stronie górney Wołgi.

23. Słobodzko-Ukraiński.

24. Smoleński.

25. Twerski.

26. Ziemi Woyska Dońskiego.

5tej klasy 10 rubli.

27. Astrachański.

28. Wologodzki.

29. Wiatski.

30. Ekaterynosławskij.

31. Nowgorodzki.

32. Orenburski.

33. Permski.

34. Taurycki.

35. Chersoński.

6tej klasy : 5 rubli.

36. Kaukazki.

37. Archangielski.

38. Olonecki.

39. Saratowski w stronie dolney Wołgi.

40. Irkucki.

41. Tobolski.

42. Tomski.

43. W Gruzji.

Uwaga. Tam, gdzie miara sprzedający się
ziemi niewiadoma, cenę jej wyrażać, podług po-
dania osób mających uczestnictwo w jej przeysciu.Rozpisanie cen papieru herbowego aktowego, po-
dług summ, napisanych w aktach wieczystych i
innych tranzaktach, które rozkazano pisać
na tym papierze:Na summę Za każdy arkusz.
do 1,000 rubli 3.

1,001	—	3,000	—	6.
3,001	—	5,000	—	10.
5,001	—	7,000	—	14.
7,001	—	10,000	—	20.
10,001	—	15,000	—	30.
15,001	—	20,000	—	40.
20,001	—	25,000	—	50.
25,001	—	30,000	—	60.
30,001	—	35,000	—	70.
35,001	—	40,000	—	80.
40,001	—	45,000	—	90.
45,001	—	50,000	—	100.
50,001	—	60,000	—	120.
60,001	—	70,000	—	140.
70,001	—	100,000	—	200.
100,001	—	150,000	—	300.
150,001	—	200,000	—	400.
200,001	—	300,000	—	600.
300,001	—	400,000	—	800.
400,001	—	500,000	—	1,000.
500,001	—	750,000	—	1,500.
750,001	—	1,000,000	—	2,000.
1,000,001	—	i daley	—	4,000.

Rozpisanie ceny papieru na pisma pożyczkowe i wexle, podług summ w nich wyrażonych.

Na summe		Za każdy arkusz	
do	1,000	rubli	3.
1,001	—	3,000	—
3,001	—	5,000	—
5,001	—	7,000	—
7,001	—	10,000	—
10,001	—	15,000	—
15,001	—	20,000	—
20,001	—	25,000	—
25,001	—	30,000	—
30,001	—	35,000	—
35,001	—	40,000	—
40,001	—	45,000	—
45,001	—	50,000	—

Na summe wyżey 50 tysięcy rubli należy pomienione obowiązania się pisać na kilku arkuszach proporcjonalnie do całej summy.

Cena wexlowego papieru *secunda, tertia, quarta*, kładzie się po 50 kop. za każdy arkusz i tyleż jey ustanawia się gatunkow, na ile cen jest podzielony papier wexlowy.

Oryginał podpisał Prezydent Rady Państwa
Xiażę Piotr Łopuchin.

Doniesienie teatralne.

W następujący Poniedziałek to jest dnia 26 xbra 1821, daną będzie nowa Komedia (Pana Marivaux) z francuzkiego tlómaczona, we 3ch aktach pod tytułem: Igraszka Miłości, czyli Domyślność Serca. Po której nastąpi także nowa Komedia (Panów Seribe i Paizson) z francuzkiego tlómaczona, w 1 akcie, pod tytułem: Nowy Pumpernikiel.

P o d r a d.

1. Na skutek rozrządzenia Ministeryum skarbu Departamentu medycznego, odbywać się będą targi na sporządzenie dwuletniej ammunicyi dla 1000 inwalidów apteki skarbowey wileńskiej, zatem wzywają się choący podjąć się takowego sporządzenia do tuteyszey Izby Skarbowey na terminy 28, 29 i 30 teraźniejszego grudnia dla targow i umówienia się o cenę, gdzie i wzory pomienionej ammunicyi okazane będą. Dnia 22 grudnia 1821 roku. Sekretarz Łazarewicz.

O d k u p.

1. Od Rządzącego Senatu ogłasza się, iż na skutek Naywyżey potwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów, targi na trunkowe od roku 1823 do 1827 pobory, w guberniach trzech sybirskich, z woyskowemi w nich osadami, także w miastach Odessie, Wenezburgu, Poniewieżu, Rosieniach, Trokach i Grodnie, mają się odbywać w Rządzącym Senacie; zatem życzący sobie mieć uczestnictwo w tych targach, mają stawić się sami, albo przysłać

od siebie pełnomocników do Rządzącego Senatu z pewnemi i podług prawa do przyjęcia dozwolonymi ewikcyami, na dzień 15 stycznia następującego 1822 roku nieodmiennie, gdzie im poprzedniczo okazane będą projekta warunków, na których zamierza się oddać pomienione pobory, dla przejrzenia, z tém, iżby uwagi swoje o zmianach i dopełnieniach, jakie osądzą za potrzebne w tych warunkach, przedstawili w terminie dwutygodniowym, po upłynieniu którego przyjęte nie będą.

O ś w i a d c z e n i e.

1. Rafał Stęgwilo b. Pisarz Ziem. Troc. Ptu ma za obowiązek następnie uczynić oświadczenie: Anna Przyborówna Czesn. Mozyr. przed rokiem 1812, rezydując w klasztorze PP. Bazyliank Wileń, żądała aby oświadczyć się przyjął nad nią opiekę, litosc wszakże odmówić nie radziła. Rzeczona pupilla zawierając klasztorowi i innym mniszkom kilkadziesiąt ezer. zł. przybyła do oświadczonego się w roku 1812 z parą sukienek i jedną pościółką nic więcej z klasztoru nie wynosząc, którą rok 1812 rewolucyiny w pozycyi przy głównym trakcie iak i wszystkich i tej ostatniej własności pozostały pozbaWiła, pozostała więc pupilla, od opiekuna swego wyglądała pomocy i wsparcia, tak co do utrzymania własności osobistej iak i innych potrzeb przyrodzonych, które debitorowie ani procentow ani kapitałow nieopłacali. Po zdarzonej śmierci oney oświadczonej się uwiadomił sukscessora Ur. Trojana Przyborę podkomorzego rzeczywistego i specyfikacyą pozostałych obligow posłał, jako toż oblig sędz. brasławsk. Łoweyki na zł. pol. 16,000, Chomińskiego na ezer. zł. 300, Rodziewicz Skuplin. na ezer. zł. 200 Pruszanowskiego na ezer. zł. 150, Dawidowicza adwokata mńskiego na ezer. zł. 300, żyda mńskiego Danowicza na rubli sr. 350 służące rzeczoney Przyborównie. Lecz gdy dotąd sukscessorowie oney, czy przez niedbałość lub nieporozumienie z sobą takowych obligow nieodbierają, które nie są pisane na walorowym papierze, a kredytorowie zmarley, oświadczonego się pożywają, a mianowicie Ur. Janewicz powołując do sądu Grodz. Wileń, na koszt narażają, przeto gdy się zbliża termin po dzień 1 stycznia 1822 roku do upoważnienia obligow, przez opłatę poszln za walor papieru, oświadczonego się więc nie mając żadnego funduszu u siebie zmarley Przyborówny, a tym samym niebędąc w stanie i obowiązku ponoszenia kosztów, tak na assystencyą processow, jako też i na przenos obligow na walorowy papier, zapowiada przez niniejsze oświadczenie, iż sukscessorowie zmarley Przyborówny, kiedy ponoszą stratę przez nieuprawnienie pomienionych obligow, będą winni policzyć, na konto własney opieszałości i zaniechania. 1821 miesiąca xbra 20 dnia.

Takową awizacyą jako plenipotent podpisuje Leopold Piotrowicz Adwokat Sub. Wileń.

Ze takową awizacyą w Kuryerze Lit. może być drukowaną świadczę. Karol Romanowicz Sędzia Grodzki Powiatu Wileńskiego.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem romissyynym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu, na rozbiór sprawy konkursowey, między W. Wincentym Iwanowiczem Marszałkiem Ptu Rosieñ. i jego wierzycielami przeznaczony: za zębraniem się w majątku Goniprowie na dniu 12 7bra idącego roku, wedle obwieszczenia prawnie podanego, i po przeniesieniu jurydykcyi swojej, do folwarku Janiszek w tymże powiecie Rosieñ. położonego, gdy z powodu niedopełnionej pomiaru, ostatecznie sprawy rozstrząść niemógł; dla tego na dniu 17 tegoż mca, po wysłuchaniu doniesień kredytorskich stanowiąc wyrok, pomiar nayrychlejszy dóbr Goniprowa z attynencyami zalecił, zjazd ostateczny do dnia 4 januaryi 1822 roku odłożył, i ażeby w tym terminie, wszyscy do niniejszego konkursu należęć mogący, swoje objawili pretensye

pod obawą zapisania prawem zastrzeżonej amissyi, przez niniejszą trzykrotną awizacyą zawiadamia.

Józef Pawłowicz b. Sędzia Ziem. Upit. Exdyw. Prezyd. Stanisław Wieliczko Prezydent b. Grodz. Wilkom. Exdyw. Felix Kossakowski b. Sędzia Grodz. Pow. Kow. Exdyw.

Regent Jan Jasieński.

Sądy Exdywizorskie.

1 Roku 1821 grudnia 13 dnia celem wypełnienia przepisanych i poruczonych reguł dekretu remis-sywnego Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu d. 28 lipca 1821 roku ferowanego, exdywizyą dla usatysfakcyonowania byłym dekretem exdywizorskim niekontentujących się wierzycieli JW. Antoniego Micewicza b. Marszałka Rosieńskiego, jako też na onym nieznanym się i później po exdywizyi przybyłych; oraz prawidła dla wierzycieli kontentujących się dekretem byłego Sądu exdywizorskiego determinującego: Sąd taxatorsko lokacyjny w dniu 9 present. jako w terminie z obwieszczenia przypadłym, ad fundum majątności Gorysz w pole rosieńskim położony przybywszy, jurysdykcją w prawnym komplecie zaręcał, i postępowanie w sprawie stronom obecnym przeterminował, rekwiżycje do stron kontentowanych, i do geometrow pomiarę spełniających rozesłał, o czém dla wiadomości wszystkich osob interesowanych do takowego konkursu niniejszą awizacyą do gazety Kurjera Lit. dla wiadomości podając: że bez żadnego odkładu takową czynność stosownie do przepisu wyroku Sądu Gł. załatwiać będzie, a ztąd ażeby wszystkie strony z pretensyami swojemi do tego Sądu niezwłocznie pod obawą amissyi przychodzili ostrzega.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Z. P. Troc. Exdyw. Ziemi Ptu Wileń. Pisarz i Exdywizor. Józef Olszański. Jan Brodowski Sędzia Grodzki Brast. Exdywizor. Wincenty Dauksza Sekretarz Graniczny appell. Wileń. i Exdywizorski Regent.

Wezwanie krewnych.

1 Od Mińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, ażeby krewni zmarłej borysowskiej akuszerki Wiktorii Spilewskiej, jawni się do Mińskiej Izby powszechnej Opieki z należytymi prawnymi o pokrewieństwie dowodami, dla odebrania znajdujących się w tej izbie stu dziesięciu rubli sześćdziesiąt siedmiu kopiejek assignacyami, wziętych z publicznej sprzedaży pozostałego po niej majątku; jeżeli zaś w przeciągu sześciu miesięcy od wydrukowania tego ogłoszenia stawić się nie będą; wtedy pieniądze obrócą się nazawsze na rzecz Izby powszechnej Opieki na dobroczynne przeznaczenia. Dnia 10 grudnia 1821 roku. Mińskiego Rządu Gubernialnego Sekretarz Radca Tytułarny Felicyan Arcimowicz.

Odpowiedź na oświadczenia.

3. Odpowiedź imieniem W. Józefa Bukatego, z powodu ogłoszonego w roku teraźniejszym 1821 oktobra 29 dnia w imieniu JW. Józefa Szczyta b. marszałka ptu mozyrskiego i kawalera przez gazetę oświadczenia, jako wręcz niesprawiedliwie rzuconey potwarzy, również przed całą publicznością usprawiedliwiają się, czyni się następna. Jak niewypartą jest rzeczą, iż przez lat 4ry ciągle niżej piszący się zajmował się ekonomicznymi i prawnymi interesami JW. Szczytów, tak równie jest niezawodnym i naysprawiedliwszym, że w żaden deces nie wpadł i nigdy nie zbacał z przyzwoitej drogi, jaką sumienie i honor wskazywać każdemu powinny; lecz to z rady niechętnych osob dla niżej piszącego się nastanie wzięto, aby kwietować pozostałą pensyą za usługi, i należność obligową złotych 6,600 przez JW. Szczyta zawinioną, o której pieczętarze dziś jeszcze żyjący poświad-

czą, i w tym celu zdejmując ze mnie kalkulacyą, nie tylko remanenta na włościanach przez te lata pozostałe, lecz i niedobory od possesorów arendownych, oraz poczynione straty przez różnych oficyalistów, a przez samego JW. Szczyta przyznanowanych i kwietowanych, na deces mój umyślnie policzyli. Co się tycze powierzanych blankietów, nigdy niżej piszący się położonego zaufania nie zdradził, za każdym powrotem z kontraktów, obrachunek z nich, z samym JW. Szczytem czynił, i żadnego by najmniejszego blankietu u siebie nie zatrzymał. Naoto pokrywomego wydalania się nikt dowiedzieć nie może, gdyż po ustalych obowiązkach moich kilka miesięcy infundo dóbr JW. Szczyta przesiedział, jedynie dla zdania porządnej kalkulacyi z rejestrow przez się utrzymywanych: później za wiadomością samych dziedziców, i dozwoleń najety-mi z ichże włościan koźmi wyjechałem do dziedzicznej fortunki w powiecie oszmiańskim leżącej, i tę wiadomość na skutek wezwania przeciwnego przynoszę. Nim drogą prawa z uczynionej mi krzywdy poszczegółe usprawiedliwić się, tę krótką odpowiedź, na zarzuty w imieniu JW. Szczyta uczynione daję, które czemby nadgrodzić kto mógł, niech publiczność sądzi. Józef Bukaty.

Ze takowa odpowiedź W. Józefa Bukatego w Kurjerze Litewskim może być drukowaną świadczyć. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

(Redakcyja otrzymała dnia 20 xbra teraźniejszego roku.)

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu w roku 1811 mca 8bra 10 dnia zapadła, oraz rezolucyą tegoż Głównego Sądu w r. 1821 8bra 18 dnia zakroczoną, w komplecie do majątności Uszy Kocielowskiej w powiecie Wileyskim, konkursowi uległej dziedzictwa W. W. Brygidy i Felicyanny Markowskich zjechawszy, jako w terminie ostatecznie zapowiedzianym, czynność swą do końca zbliżył, oraz termin wzięcia do namowy dzień szesnasty xbra roku idącego zadeterminował, żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie przed tym terminem z swoimi dopominkami do Sądu przychodzili i niewiadomością nieskładali się; przez gazetę Kurjera Litewskiego zaawizować postanowiwszy, że na nieprzybywających z dopominkami wieczną amissyą zakreśli, ostrzega. Roku 1821 xbra 5 dnia.

Wincenty Mengolin Podsedek Ihumen, przydujący. Ferdynand Dworzecki podsedek Ziem. Wileyski Exdyw. Prezydent Grodz. Ptu Oszm. Alfons Witulski, Exdyw. Ignacy Łoyko Regent Sądu Exdywizorskiego.

Przedaż lub arenda miasteczka.

2. Kommissya Sądowa Edukacyjna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, postanowieniem swem z d. 17 listopada r. b. zdeterminowała część Edukacyjną Miasteczka Łabunia w powiecie Zasławskim na sprzedaż, lub za niedośćciem sprzedaży, wypuścić część w sześciolateńną arendowną possessyą przez licytacyą publiczną, wyżej postępującemu i takową licytacyą osobnym obwieszczeniem drogą właściwą do publicznej wiadomości podać się mającém ogłosić. W skutek takowego postanowienia Kommissya ogłasza niniejszem iż w dniach 20, 21 i 22 lutego 1822 roku w Krzemieńcu, w miejscu zasiadania Kommissyt niniejszey będzie się odbywać licytacya publiczna pomienionej części M. Łabunia na wieczystą sprzedaż. Część ta, wydzielona funduszowi Edukacyjnemu z rozbioru Stepkowskiego w summie złotych 206,808 groszy 6 zawiera w sobie chat rolniczych 28 z przyzwoitym dla

nich wydziałem pola i sianożęci, ma łany dworskie i sianożęci w stosunku ludności, las oddzielny, okrom folwarku i zabudowań gospodarskich: należy do niej oficyna murowana w mieście i ma pewny udział w ogólnej mieyskiej arendzie. Ta część puszcza w possessyę arendowną przez licytację, czyniła w ostatniem trzylęciu rubli sr. 870 na rok, okrom podatków ściągających się do dziedziców, które possesor na siebie przyjął. Chcący zapisać się na licytanta nabycia na wieczność tej części, ma złożyć w kasie depozytowej funduszu Edukacyjnego przy Kommissyi swej będącej, rubli sr. 500 w zakład że od postąpionej przez siebie przy licytacji summy szacunkowej nieodskoczy, w którym to przypadku summa ta przepada, a ostatni przed nim licytant utrzymuje się przy kupnie. Innym zaś licytantom co się nie utrzymali, takowe summy zakładowe natychmiast zwróconemi będą. Temu któremu ta część przy licytacji na dziedzictwo przysądzoną będzie, summa zakładowa przyimie się w moc szacunkowej, jeżeli tę złożyć zechce, lub mu się zwróci, jeżeli w mieyscu summy szacunkowej okaże dostateczną ewikcyę na summe wyrównywającą trzeciej części szacunkowej summy jaką za część tę Łabunia postąpił, a która to ewikcyę wraz z tą samą częścią Łabunia służyłaby za zapewnienie dla Edukacyjnego funduszu, że procent od całkowitej summy regularnie dochodzić go będzie. Jeżeliby licytant ryczałtowej szacunkowej summy złożyć niemógł, przyimie się od niego część trzecia lub więcej takowej summy, reszta zaś, z przyzwoitem dla funduszu Edukacyjnego zastrzeżeniem bezpieczeństwa, zostawi się do umówionego czasu przy gruncie.

Gdyby dla braku ochotczych do nabycia na wieczność części Edukacyjnej M. Łabunia na powyższych terminach, licytacja sprzedaży dóść niemogła, wówczas, w dniach 24, 25 i 26 lutego tegoż 1822 roku nastąpi licytacja na possessyę arendowną sześcioletnią tejże części. Chcący pisać się za licytanta, złoży podobnie rubli sr. 500 w zakład że się od zalicytowanej summy nie cofnie i razem na zabezpieczenie dotrzymania kontraktu. Te pieniądze zwrócą się tym co się przy licytacji nieutrzymają. O bliższych warunkach tak do sprzedaży jako i do arendy, niemniej o stanie niniejszemu tej części Łabunia, można w kancelaryi Kommissyi wiadomości zasiągnąć.

Powyższe ogłoszenie aby powszechnie doszło wiadomości, kommissya postanowiła przesłać do Rządów Guberskich Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej z żądaniem rozesłania go właściwym policyom mieyskim i ziemskim, osobno zaś exemplarze drukowane JWW. Marszałkom guberskim i powiatowym tychże gubernii przy komunikacjach dołączyć i do Redakcyi gazety Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego w tejże gazecie umieszczenia onegoż, przesłać.

Dan w Krzemieńcu dnia 17 listopada 1821 roku.

Prezes i kawaler Michał Sobański.

Pisarz Rudzki.

Sądy Exdywizorskie.

2. Przewodnictwem dekretu Ziemskiego Rosieńskiego na domiar satysfakcyi wierzycielom W. Kazimierza Godwoysza Chorążego taxę i exdywizyę dóbr Butow w powiecie Rosieńskim leżących

determinującego, tenże Sąd Ziemski Ptu Rosieńskiego, przez wyrok na dniu 29 listopada roku upływającego zapisany powodem już zatwierdzonych stopniów prawa, pierwszemu zaosnowaniu sprawy konkursowej właściwych, postanowił od dnia 12 stycznia roku następującego 1822 na sessjach po obiednich w mieście powiatowem Rosieniach, zając się oczewistym rcibiorem tejże sprawy: przeto ażeby strony, mające stosunki do masy pod konkurs oddanej, od przeznaczonego terminu bez zwłocznie jawiły swoje pretensye, o nawzajem pozwani do wyświecenia funduszu stannosci nieodwlekali, zapowiada: a wrazie przeciwnym, że amissya tak w dowodzie, jako i odwodzie rzeczy zapisaną będzie, przez trzykrotną awizacyę ostrzeż. 1821 listop. 30 d.

Prezydent Ziemski Ptu Rosień. Jan Kalinowski. Sędzia Ziemski Rosień. Kazimierz Juciewicz. Pisarz Ziemski Rosień. Ignacy Giedgoud.

Zgodność z Zurnalem poświadczam Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rosieńskiego.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe			
		Miesiąc Grudnia			
		dnia 16			
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		sre- brem		assy- gnat.	
		rubl.	kop.	rubl.	kop.
Beczka litewska najczystsza gary litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	—	—	—	—
	— surowego - - - -	12	—	48	—
	Pszenicy ozimej - - - -	20	—	80	—
	— — jarej - - - -	—	—	—	—
	Jęczmienia - - - -	8	—	32	—
	Owsa - - - -	4	—	16	—
	Gryki - - - -	—	—	—	—
	Grochu - - - -	—	—	—	—
	Bobu - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - - -	12	—	48	—
Pud Rossyjski.	— — konopnego - - -	13	5	52	20
	Krup jęczmiennych - - -	18	13	72	52
	— owsianych - - -	37	98	151	92
	— gryczanych - - -	2	25	9	—
	Łoju wołowego surowego -	4	50	18	—
	— — — topionego - - -	3	55	14	20
	Miodu przasn. z woskiem -	21	25	85	—
	Wosku topionego niebielon.	25	—	100	—
	Świec woskowych białych -	21	25	85	—
	— — — — — żółtych - -	4	80	19	20
Od 11 do 18 grudnia	— — — — — robionych - -	4	80	19	20
	Włókna towarowego lnu -	—	—	—	—
	— — — — — pieńki - - -	—	—	—	—
	Siana murożnego - - -	—	15	—	60
	— błotnego - - - -	—	10	—	40
	Faska masła 6 garcowa -	5	—	20	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	8	50	34	—
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	3	30	13	20
	— dubeltowego - - -	6	60	26	40
	Płastwa po parze indyków -	1	—	4	—
	— — — — — kur - - -	—	40	1	60
	— — — — — gęsi - - -	—	30	5	20
	— — — — — kaczek - - -	—	40	1	60
	Chleba razowego funt 1 -	—	1½	—	6
	— — — — — pytlowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1 - - - -	—	3½	—	14
	Wódki garniec 1 - - -	—	64	2	56